

Raziyeh Khodayari, 08-677 27 13
raziyeh.khodayari@energiforetagen.se

m.registrator@regeringskansliet.se
kopia: linn.akesson@regeringskansliet.se

Diariennr. M2017/02785/R

Remiss av promemoria om ”Förbättrat genomförande av två direktiv på avfallsområdet”

Energiföretagen Sverige ger röst åt omkring 400 företag som producerar, distribuerar, säljer och lagrar energi. Energibranschen investerar omkring 30–35 miljarder kronor årligen. Med rätt förutsättningar kan vi fortsätta trygga energileveranserna till hushåll, företag och samhälle - varje sekund, året om - samtidigt som vi driver på den förändring som möjliggör framtidens energisystem. Vårt mål är att; utifrån kunskap, en helhetssyn på energisystemet och i samverkan med vår omgivning, utveckla energibranschen – till nytta för alla.

Sammanfattning

Energiföretagen Sverige anser att avfallshanteringen är en väsentlig del av samhällets infrastruktur. Genom energiåtervinning av restavfall producerar vi el, värme och kyla. Genom att använda det som annars skulle gå till spillo minskar vi användningen av primärenergi. På så vis sparar vi på naturresurser och minskar utsläppen av klimatgaser.

Energiföretagen Sverige följer avfallshierarkins principer och gällande lagstiftning. Vi anser att genomförandet av ramdirektivet 2008/98/EG och elavfallsdirektivet 2012/19/EU bidrar till miljövänligt och resurseffektivt omhändertagande av avfall.

Energiföretagen Sverige anser att den gällande svenska lagstiftning, som är föremål för EU-kommissionens granskning, redan väl uppfyller direktivens krav. Vad som snarare behövs för att uppfylla direktivens intentioner i alla EU:s medlemsstater är bland annat bättre uppföljning, tillsyn, skärpta återvinningsmål och bättre styrmedel på EU-nivå. Detaljstyrning av hur medlemsstater implementerar EU-direktiv bidrar inte till ökad miljö- och samhällsnytta för avfallshanteringen som sådan.

Energiföretagen Sverige ifrågasätter EU-kommissionens synpunkter och anser att den bokstavstolkning av den svenska lagstiftningen som EU-kommissionen gör innebär att felaktiga slutsatser dras av hur ramdirektivet 2008/98/EG och elavfallsdirektivet 2012/19/EU är implementerat i svensk lagstiftning.

Genom sin bokstavstolkning får inte EU-kommissionen den helhetsbild av den svenska avfallslagstiftningen som är nödvändig för att kunna göra en korrekt analys av den svenska efterlevnaden av de nämnda direktiven. I en sådan helhetsbild innefattas miljöbalkens omvända bevisbörda, hänsynsreglerna i 2 kap. miljöbalken, den nu uttryckligt reglerade avfallshierarkin i 15 kap. 10 §

miljöbalken, de förarbeten till miljöbalken som ger vägledning till hur olika bestämmelser ska uttolkas och svensk rättspraxis till miljöbalken tolkad i ljuset av EU-rätten.

Det är inte EU-rätten som har medfört att den svenska avfallshanteringen har en betydelsefull plats i ett internationellt perspektiv. Det som har givit Sverige denna framskjutna position är den svenska reglering som baserar sig på miljöbalken och den tidigare miljöskyddslagen, deponeringsförbud, miljöstyrande avfallsavgifter, och källsortering som utgångspunkt.

Detaljerade synpunkter

S. 7, 7 a §:

Energiföretagen Sverige har inget att invända mot den föreslagna bestämmelsen. Den hänvisning som föreslås till 15 kap. 11 § och regleringen att avfall ska behandlas på ett miljö- och hälsomässigt godtagbart sätt får emellertid redan idag anses vara uppfyllt genom de anmälnings- och tillståndsförfaranden som är reglerade i miljöprövningsförordningen avseende behandling av avfall.

S. 8, 1 §, punkt 4:

Energiföretagen Sverige har inte något att invända mot tillägget avseende biprodukter att *"den fortsatta användningen är hälso- och miljömässigt godtagbar och inte strider mot lag eller annan författning"*. Vi anser att miljöbalkens regelsystem redan reglerar att all verksamhet som tar sin utgångspunkt i miljöbalken ska bedrivas på ett miljö- och hälsomässigt godtagbart sätt.

S. 9, 6 § bortskaffa avfall:

Samma resonemang som ovan gäller ändringen om bortskaffande av avfall.

S. 9, 11 §:

Det tydliggörs i 15 kap. miljöbalken att hantering av avfall ska ske 1) utan risk för vatten, luft, mark, växter och djur, 2) utan att medföra olägenheter genom buller eller lukt, 3) utan att negativt påverka landskapet eller områden som avses i 7 kap. eller annat område av särskild betydelse för miljön, och 4) på ett sätt som i övrigt är godtagbart med hänsyn till skyddet för människors hälsa och miljön."

Förslaget innebär att en verksamhet som behandlar avfall som är tillstånds- eller anmälningspliktig endast får tillåtas om behandlingen av avfallet uppfyller kraven i miljöbalkens bestämmelse om hantering av avfall. Det tas upp en del om ytterligare krav på tillstånd/tillståndsansökan. Bland annat anges *"utan att medföra olägenheter genom buller och lukt"*.

Eftersom lukt är subjektivt är det väldigt viktigt med tydliga handledningar och allmänna råd. Det är också viktigt att det finns en samsyn i Sverige för att harmonisera hantering av luktfrågor.

S. 10, 22 kap. 25 a och c §§ miljöbalken:

EU-kommissionen har påpekat att artikel 23.1 f i avfallsdirektivet inte har genomförts korrekt i svensk lagstiftning eftersom det saknas ett uttryckligt krav på att tillstånd ska innehålla bestämmelser om avslutande och efterbehandling av avfall. Energiföretagen Sverige har inte något att invända mot de av regeringen föreslagna förtydligandena av 22 kap. 25 a och c §§ miljöbalken.

S. 12, 3 §:

Energiföretagen Sverige anser att avsaknad av en hänvisning till farliga egenskaper i själva definitionen av farligt avfall i 3 § avfallsförordningen skapar otydlighet för verksamhetsutövare.

Regleringen i 3 § saknar en koppling till avfallsdirektivets (Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG om avfall och om upphävande av vissa direktiv) artikel 3.2 som innehåller definitionen av farligt avfall enligt nedan:

farligt avfall: avfall med minst en av de farliga egenskaper som förtecknas i bilaga III [bilaga III har ersatts av förordningen 1357/2014/EU].

Om en hänvisning till artikel 3.2 saknas, riskerar avfallslistan i bilaga 4 till avfallsförordningen (2011:927) få en överordnad ställning gentemot definitionen i avfallsdirektivet vid bedömning om ett avfall är farligt eller inte.

En reglering med motsvarande innebörd fanns i 4 § i den upphävda avfallsförordningen (2001:1063). Energiföretagen Sverige anser att den bestämmelsen bör tas som utgångspunkt för en motsvarande reglering i nuvarande 3 § avfallsförordningen.

S. 12, 3 a §:

Energiföretagen Sverige tolkar att "bästa möjliga teknik" anses innebära högre krav än "bästa tillgängliga teknik". Om denna tolkning är rätt har Energiföretagen Sverige inte något att invända mot förslaget att definiera "bästa tillgängliga teknik" i avfallsförordningen. Emellertid anser vi att det bör övervägas en kommentar till de föreslagna ändringarna avseende hur verksamhetsutövare ska förhålla sig till den föreslagna regleringen av "bästa tillgängliga teknik" i relation till "bästa möjliga teknik" enligt miljöbalken.

S. 21, 10 b §, punkt 4:

Det förtydligas i miljötillsynsförordningen gällande vad tillsynsmyndigheten ska titta på vid tillsyn. Bland annat hänvisas till "*att hanteringen av avfall uppfyller kraven i 15 kap. 11 § miljöbalken*".

Energiföretagen Sverige tolkar att länsstyrelsen får möjlighet att granska att verksamhetsutövaren hanterar avfallet utan att hanteringen medför olägenheter genom lukt. Vidare kontrolleras varifrån avfallet kommer, typer och mängder av avfall och var avfallet ska lämnas efter insamlingen eller transporten.

Eftersom lukt är subjektivt är det väldigt viktigt med tydliga handledningar och allmänna råd. Det är också viktigt att det finns en samsyn i Sverige för att harmonisera hantering av luktfrågor. Se även kommentar på s. 9 ovan.

Stockholm som ovan

Pernilla Winnhed

Vd, Energiföretagen Sverige